

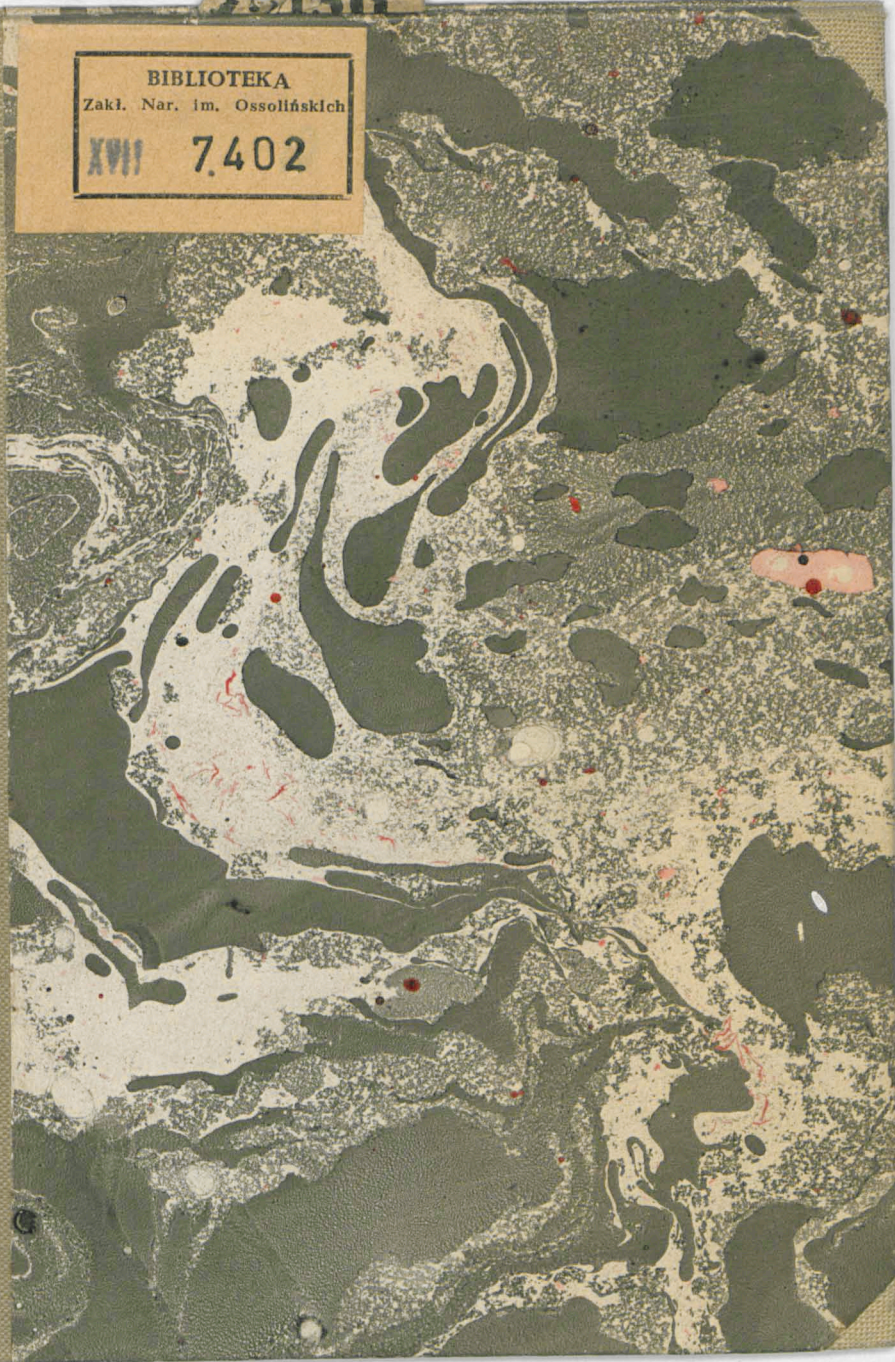
22150

BIBLIOTEKA

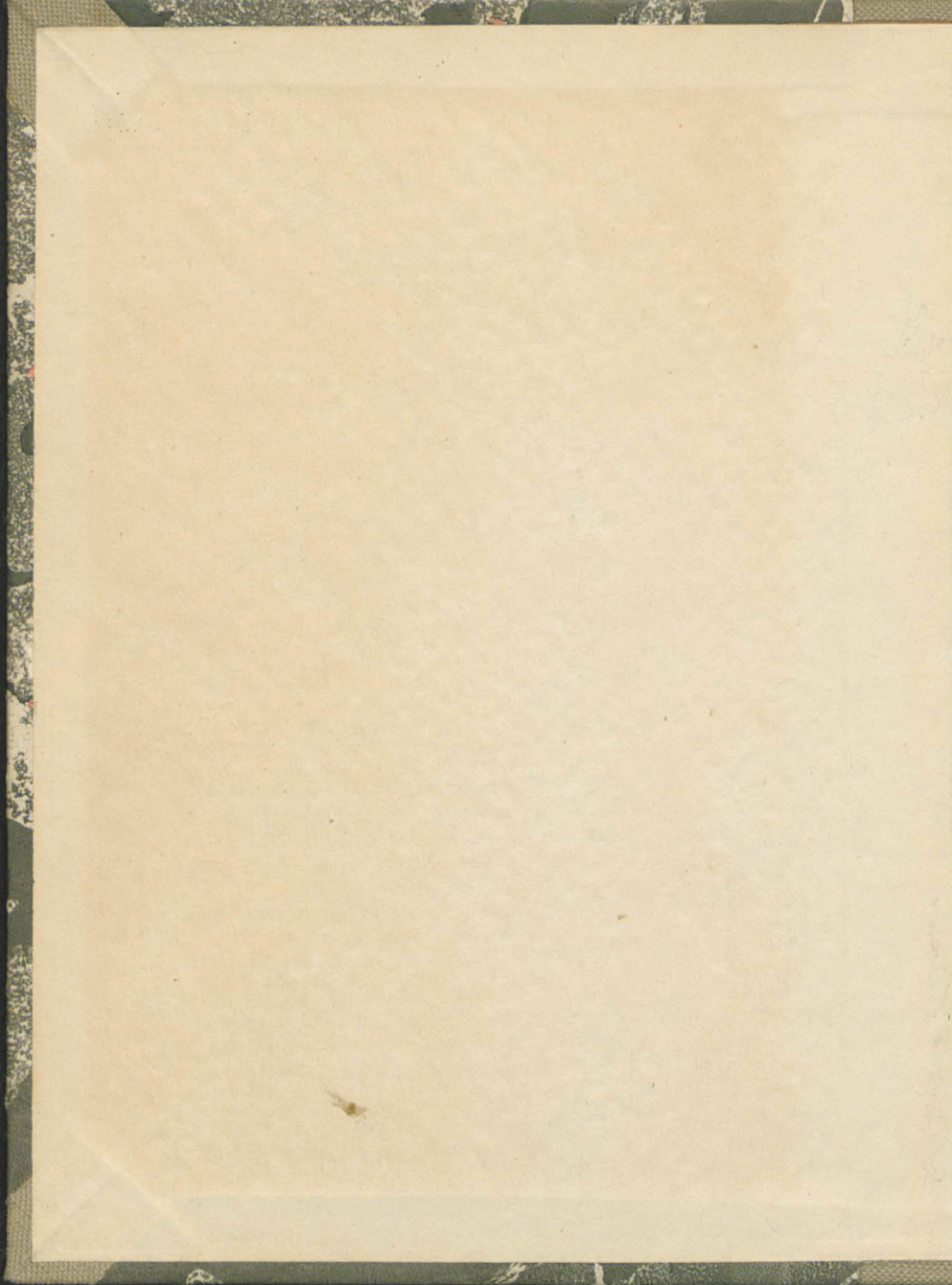
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

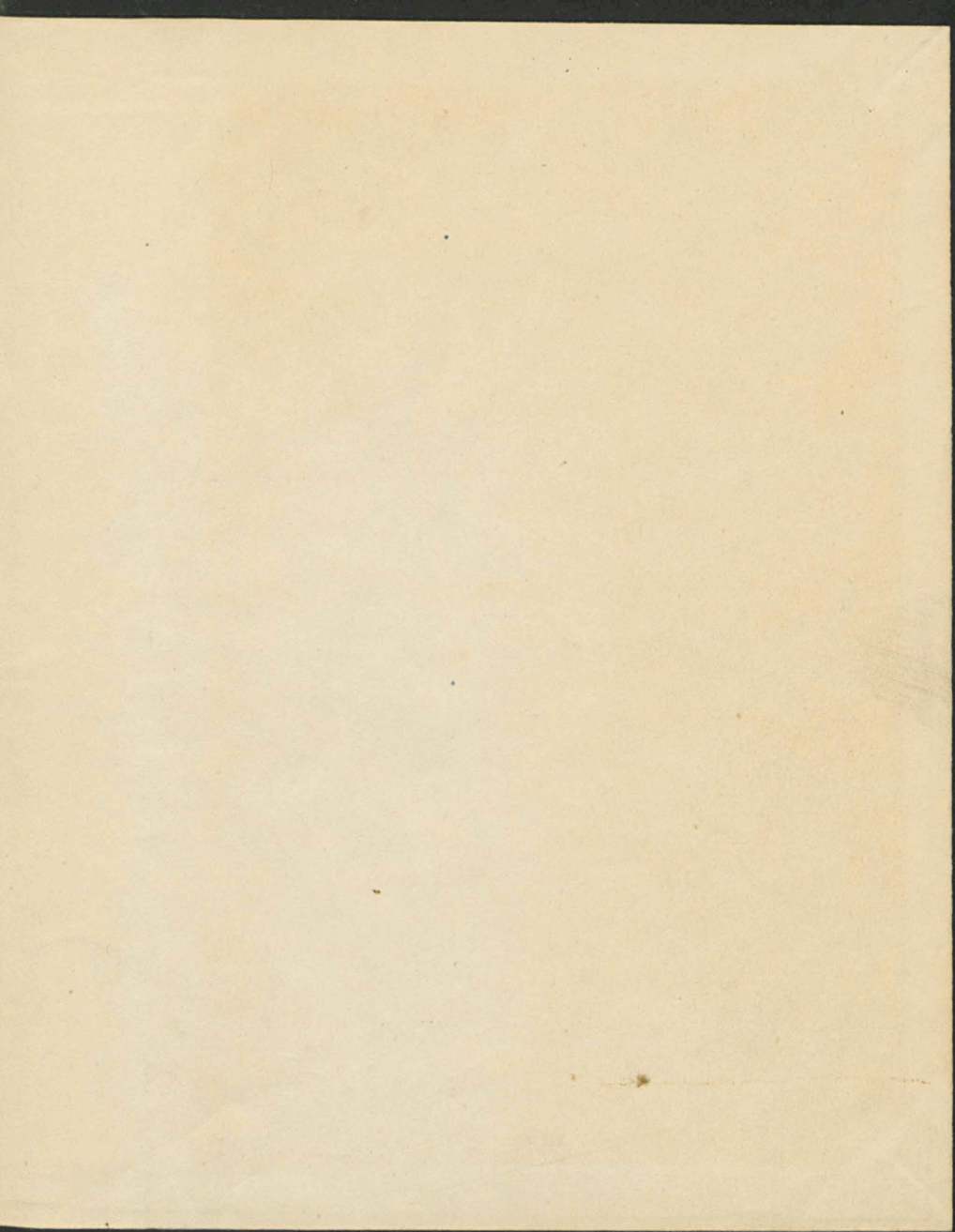
XVII

7402

XVII-7402-II

P I E Ś N

O Zaczynym Książciu

S A M V E L V K O R E C K I M.

Ktorzyście kiedyś znali Koreckiego/
Książciem rodem y Młostwem wielkiego/
Tego świat poznym opowiadać wszędzie
Potomkom będzie.

Trzymaście potrzeb z Turczyńnem odprawił/
Gwałt Polską znosi/ ten Podole stawil:
Plącze Podole teraz Koreckiego/
Obronca swego.

Turek nastąpił z wielką nawałnością/
Ktorecki w Jąsiech ludu był z małością/
Kozak odstąpił/ chce zdrowia warować/
Niechęciał boiować.

Wolał o pomoc/ by go ratowali/
Przeciwko Turkom meżnie boiowali.

W Sobota Turczyni tak nasz następował/
By z nim boiował.

Osmia set ludu Turczyná odpierał/
Sam go páłásem po Zawoim wzbierał/
Miał z nim do szrody dosyć od Sboty
Krwáwey roboty.

W dwieście tysiący gdy Turczyn nastąpił/
S Dział strzeláacy prochów im nieśkapil/
Cboż rozwierał okrutnym strzelániem/
Srogim trząskániem.

Korecki głosem do Bogá zawolá/
Cwo w potrzebie vtrácił lud zgotá/
Turká z Tátary czterdzieści tysiący/
Jego nic wiasecy.

Nie było okrom osmi set człowieká/
Trudno o Meżá rownego od wieká/
Ktoryby sie tak z máła liczba stáwil/
Oczyznie wstáwil.

Nie dał sie im wziać sam ieden badacy/
Kto sie náwinał iák Lew hárpáacy/
W tym Báśá kazał gniew swoim miárkowác/
Strzelbie folgowác.

Zeby go już w tym imáli sámego /
Choćby z vszczerbkiem znacznym ludu swego /
Przez godzin cztery Turczyn z konia spadał /
Nic nim nie wladat.

Obrał się ieden Polak ob Turczyną/
Widząc tak w mieście serdecznego Syna/
Mówiąc do niego łagodnymi słowy/
Chceśli być zdrowy.

Mężu serdeczny / miłuy zdrowie prośa/
Widząc cię w mieście / żal srogi odnośa/
Strąciłeś lud swoy w chwalebney potrzebie/
Nie gubże siebie.

Podaj się rączey / a nie trąć żywota/
Two niesmiertelna nie zaginie Cnota/
Wierz cności moiey / nie spądnieć włos z głowy/
Nie bądź surowy.

Zsiadł z konią / pałał pod nogi podłożył/
Słowa słyliwłszy / wielce się zartwożył /
W tym go do Bąże naprzód przywiedziono/
Tryumph sprawiono.

Potym w Osárskie bębny vderzyli/
Kozgromiony lud z Łasow wywabili/
Gdzie pozostali na placu zostali /
Gdy się podkáli.

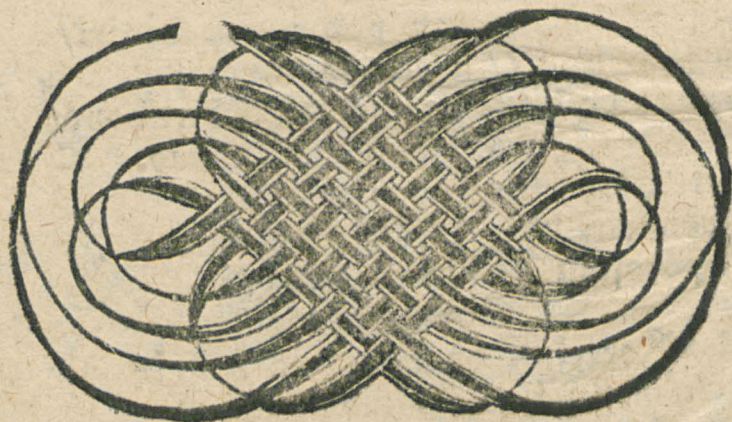
Bąża z Koreckim do Turczyną iechał/
Korecki miastwá y tam nie zaniechał/
Gdy go Cár pytał / kroć kazał boiować/
Czy Krol plądrować.

Mówiąc / dla ciębiem strącił woyská wiele/
Odpowie Książ Turczynowi śmiele/
Nie

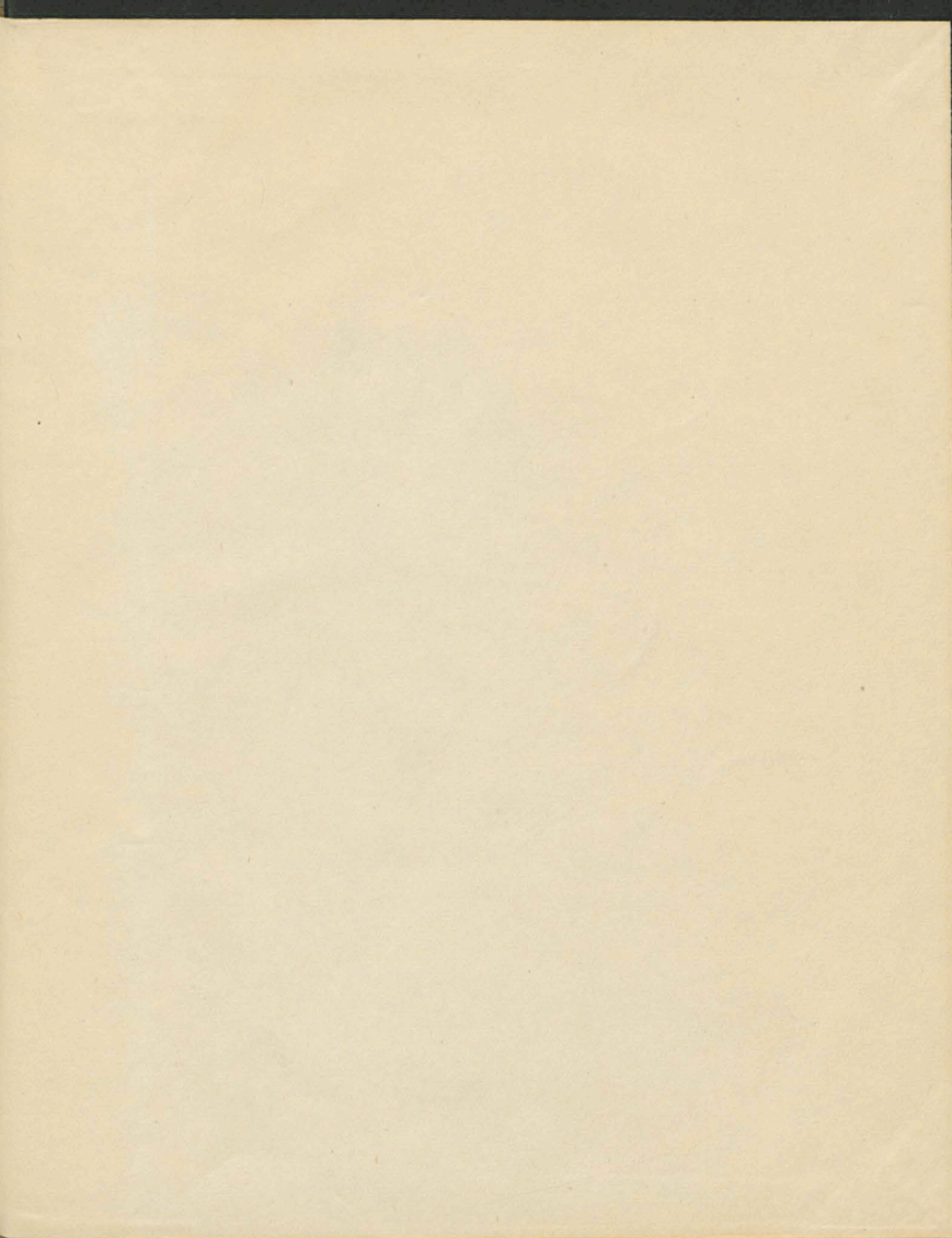
Nie Krol Jego Mose / tam sie mscil swych wlosci /
W Mierosci.

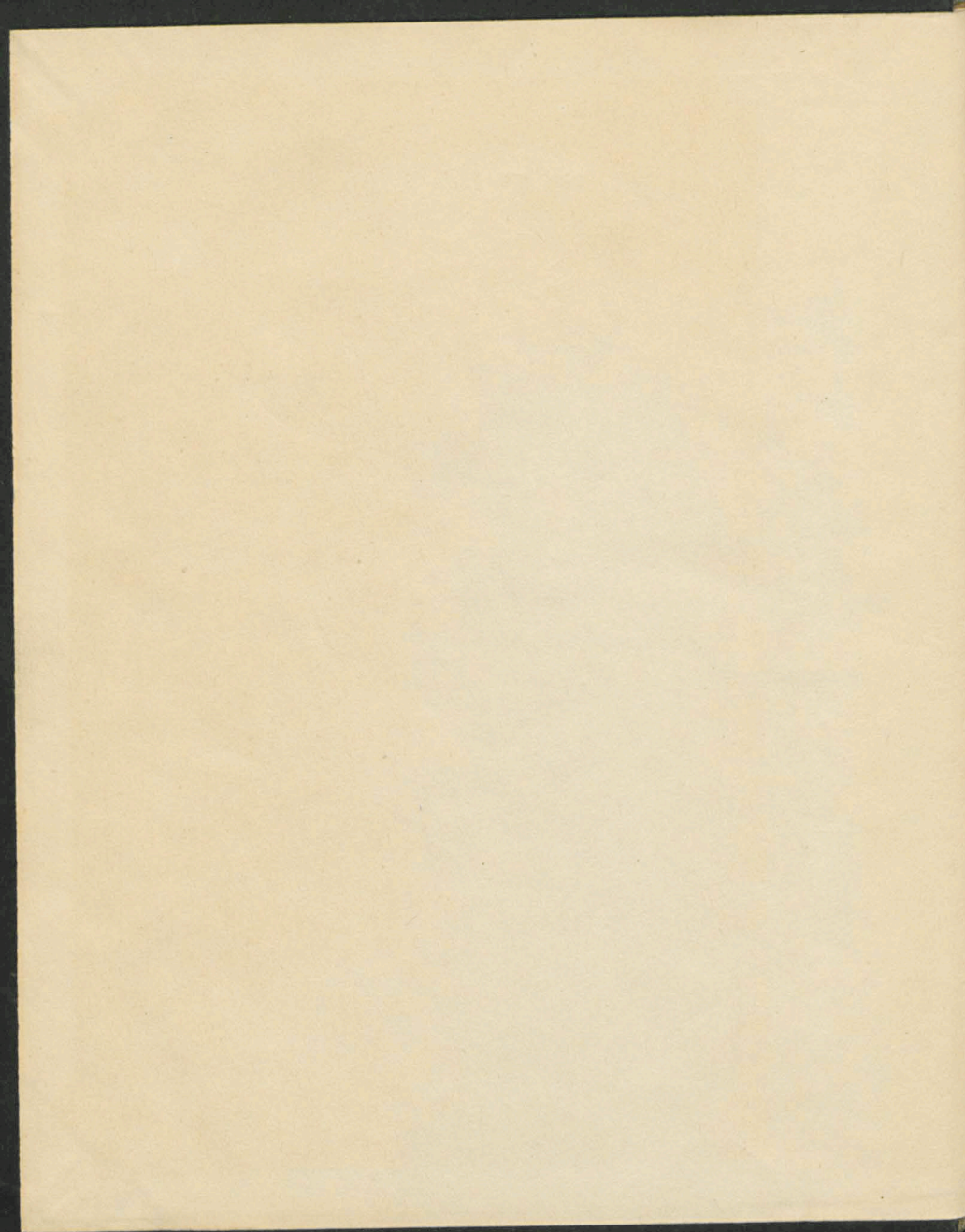
Od ciebie prawie srodze byl zlupiony /
Zalem serdecznym bytem zniewolony.
Kazal go Cesarz zarazem okowac /
W wiezienie schowac.

Lecz nie dobrze strzegl wieznia tak zacnego /
Bo wolno buia slawa mestwa iego /
Po ziemskich krajach / a sam przy wolnosci /
Zostal w wiecznosci.

OPRAWĘ WYKONANO

w prac. intro.-konserwat.

Biblioteki „Ossolineum“

Data 30. 7. 65 podpis Łhajdnr.

